31979L0795

22.9.1979 ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV L 239/1

SMERNICA KOMISIE

z 20. júla 1979,

ktorou sa prispôsobuje technickému pokroku smernica Rady 71/127/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov o spätných zrkadlách motorových vozidiel

(79/795/EHS)

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva,

so zreteľom na smernicu Rady 70/156/EHS zo 6. februára 1970 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel [1], ktorá bola naposledy zmenená a doplnená smernicou 78/547/EHS [2], a najmä na jej články 11, 12 a 13,

so zreteľom na smernicu Rady 71/127/EHS z 1. marca 1971 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o spätných zrkadlách motorových vozidiel [3],

keďže na základe získaných skúseností a súčasného stavu rozvoja vedy a techniky je v súčasnosti možné doplniť, sprísniť a viac prispôsobiť príslušné požiadavky súčasným testovacím podmienkam;

keďže smernica Rady 71/127/EHS uvádza, že špecifikácie vonkajších spätných zrkadiel nastaviteľných z polohy vodiča, sa majú vypracovať len čo to umožní vývoj techniky;

keďže ustanovenia tejto smernice sú v súlade so stanoviskom Výboru na prispôsobenie smerníc odstraňujúcich technické bariéry obchodu v sektore motorových vozidiel technickému pokroku,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 71/127/EHS sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. Posledný pododsek článku 3 ods.2 sa mení a dopĺňa nasledovne:

„Za nesplnenie požiadaviek zhody so schváleným typom v zmysle prvého pododseku, sa považuje nedodržanie požiadaviek bodu 2 prílohy I.“

2. Článok 7 sa nahrádza nasledovne:

„1. S účinnosťou od 1. februára 1980 nesmie žiadny členský štát z dôvodov týkajúcich sa spätných zrkadiel:

a) — so zreteľom na typ motorového vozidla odmietnuť udeliť typové schválenie EHS, vydať dokument uvedený v tretej zarážke článku 10 ods.1 smernice 70/156/EHS, alebo udeliť štátne typové schválenie alebo

— zakázať uviesť do prevádzky vozidlá,

ak spätné zrkadlá tohto typu vozidla alebo týchto vozidiel vyhovujú ustanoveniam tejto smernice;

b) — odmietnuť, vzhľadom typ spätného zrkadla, udeliť typové schválenie EHS komponentu alebo štátne typové schválenie, ak tieto spätné zrkadlá vyhovujú ustanoveniam tejto smernice, alebo

[1] Ú. v. ES L 42, 23.2.1970, s. 1.
[2] Ú. v. ES L 168, 26.6.1978, s 39.
[3] Ú. v. ES L 68, 22.03.1971, s 1.

— zakázať uviesť na trh spätné zrkadlá vybavené značkou typového schválenia EHS komponentu stanovenou v tejto smernici.

2. S účinnosťou od 1. októbra 1981 členský štát:

a) — nesmie vydávať dokument uvedený v tretej zarážke článku 10 ods.1 smernice 70/156/EHS pre typ vozidla, ktorého spätné zrkadlá nevyhovujú ustanoveniam tejto smernice,

— môže odmietnuť udeliť štátne typové schválenie pre typ vozidla, ktorého spätné zrkadlá nevyhovujú ustanoveniam tejto smernice;

b) — nesmie udeliť typové schválenie EHS komponentu pre typ spätného zrkadla, ak toto nevyhovuje ustanoveniam tejto smernice,

— môžu odmietnuť udeliť národné typové schválenie komponentu pre typ spätného zrkadla, ak toto nevyhovuje ustanoveniam tejto smernice.

3. S účinnosťou od 1. októbra 1984 členské štáty:

— môžu zakázať uviesť do prevádzky vozidlá, ktorých spätné zrkadlá nevyhovujú ustanoveniam tejto smernice,

— môžu zakázať uviesť na trh spätné zrkadlá, ktoré nie sú vybavené značkou typového schválenia EHS komponentu, ktorá je v súlade s požiadavkami tejto smernice.“

3. Prílohy I, II a III sú nahradené prílohami I, II, III a IV tejto smernice.

Článok 2

Členské štáty uvedú do účinnosti opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 1. februára 1980. Ihneď o tom informujú Komisiu.

Článok 3

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 20. júla 1979

Za Komisiu

Étienne DAVIGNON

člen Komisie

PRÍLOHA I

1. DEFINÍCIE

1.1. „Spätné zrkadlo“ znamená akékoľvek zariadenie určené na to, aby poskytovalo jasný pohľad smerom dozadu v ploche výhľadu, definovanej v bode 3.4, s výnimkou zložitých optických systémov, ako sú periskopy.

1.2. „Vnútorné spätné zrkadlo“ znamená zariadenie definované v bode 1.1, ktoré môže byť namontované vo vozidle v priestore pre cestujúcich.

1.3. „Vonkajšie spätné zrkadlo“ znamená zariadenie definované v bode 1.1, ktoré môže byť namontované na vonkajšom povrchu vozidla.

1.4. „Doplnkové spätné zrkadlo“ znamená spätné zrkadlo, iné než zariadenie typu definované v bode 1.1, ktoré môže byť namontované vo vnútri alebo zvonku vozidla za predpokladu, že vyhovuje ustanoveniam bodu 2, okrem bodov 2.1.1, 2.2 a 2.3.4.

1.5. „Typ spätného zrkadla“ znamená zariadenie, ktoré sa významne nelíši v nasledovných hlavných charakteristikách:

1.5.1. rozmery a polomer zakrivenia odrazného povrchu spätného zrkadla;

1.5.2. konštrukcia, tvar alebo materiály spätných zrkadiel, vrátane spojenia s karosériou.

1.6. „Trieda spätných zrkadiel“ znamená všetky zariadenia majúce jednu alebo viac spoločných charakteristík alebo funkcií. Vnútorné spätné zrkadlá sú zahrnuté do triedy I. Doplnkové vnútorné spätné zrkadlá sú zahrnuté do triedy Is.

Vonkajšie spätné zrkadlá sú zahrnuté do tried II a III.

Doplnkové vonkajšie spätné zrkadlá sú zahrnuté do tried IIs a IIIs.

1.7. „r“ znamená strednú hodnotu polomerov zakrivenia, meraných na odraznom povrchu metódou uvedenou v bode 2 doplnku 1 tejto prílohy.

1.8. „Hlavné polomery zakrivenia v jednom bode na odraznom povrchu (r_i)“ znamenajú hodnoty získané pomocou prístroja definovaného v doplnku 1, merané na oblúku odrazného povrchu prechádzajúceho stredom zrkadla rovnobežne s úsečkou b, definovanou v bode 2.2.2.1, a na oblúku kolmom na túto úsečku.

1.9. „Polomer zakrivenia v jednom bode na odraznom povrchu (r_p)“ znamená aritmetický priemer hlavných polomerov zakrivenia r_i a r'_i, t. j.:

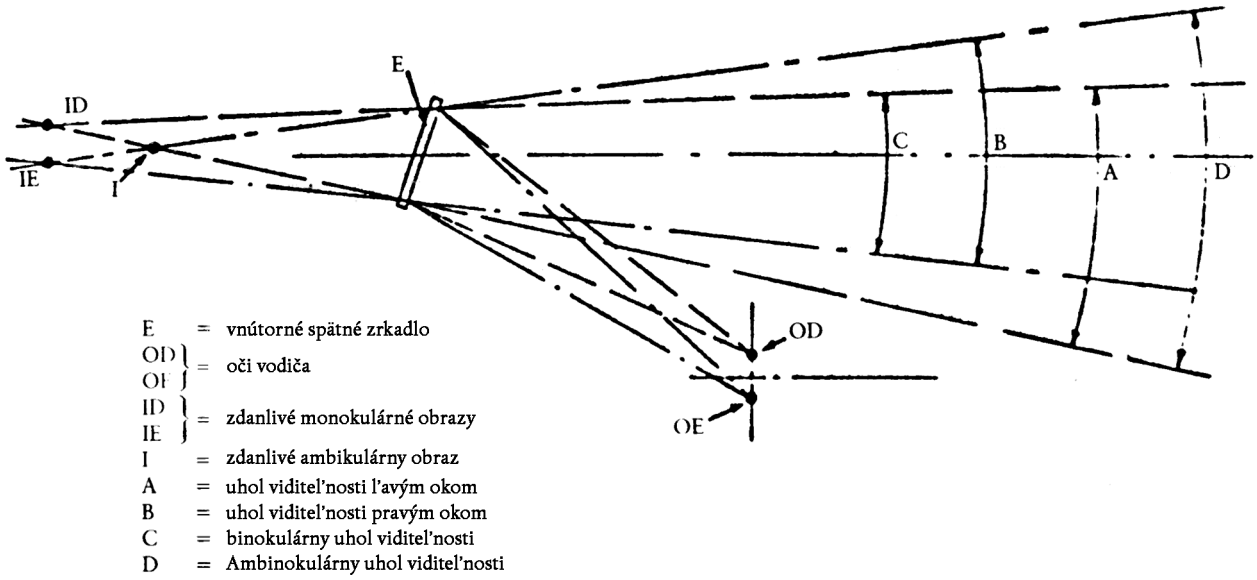
$$r_p = \frac{r_i + r'_i}{2}$$

1.10. „Stred zrkadla“ znamená ťažisko viditeľnej plochy odrazného povrchu.

1.11. „Polomer zakrivenia hlavných častí spätného zrkadla“ znamená polomer „c“ oblúku kružnice, ktorý sa najviac približuje zakrivenému tvaru príslušnej časti.

1.12. „Zorné body vodiča“ znamenajú dva body vzdialené od seba 65 mm a vertikálne umiestnené 635 mm nad bodom R sedadla vodiča, definovanom v prílohe IV. Priamka spájajúca tieto body je kolmá ku vertikálnej pozdĺžnej strednej rovine vozidla. Stred úsečky spájajúci oba zorné body leží vo vertikálnej pozdĺžnej rovine, ktorá musí prechádzať stredom konštrukčnej polohy sedenia vodiča podľa špecifikácie výrobcu.

1.13. „Ambinokulárne videnie“ znamená celkovú plochu výhľadu získanú zložením monokulárnych polí výhľadu pravého a ľavého oka (pozri obr. nižšie).

1.14. „Typ vozidla so zreteľom na spätné zrkadlá“ znamená motorové vozidlá, ktoré sú identické pokiaľ ide o nasledovné základné znaky:

1.14.1. charakteristické znaky karosérie, ktoré zmenšujú plochu výhľadu;

1.14.2. súradnice bodu R;

1.14.3. predpísané polohy a typy spätných zrkadiel.

1.15. „Vozidlá kategórií M_1, M_2, M_3, N_1, N_2 a N_3“ znamenajú kategórie vozidiel, definované v prílohe I smernice 70/156/EHS.

2. USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA TYPOVÉHO SCHVÁLENIA EHS KOMPONENTU PRE SPÄTNÉ ZRKADLÁ

2.1. **Všeobecné špecifikácie**

2.1.1. Všetky spätné zrkadlá musia byť nastaviteľné.

2.1.2. Okraj odrazného povrchu musí byť uložený v držiaku, ktorý musí mať na svojom obvode vo všetkých bodoch a vo všetkých smeroch hodnotu polomeru zakrivenia „c“ ≥ 2,5 mm. Ak odrazný povrch z držiaka vyčnieva, nesmie byť polomer zakrivenia „c“ okraja vyčnievajúcej časti menší než 2,5 mm a odrazný povrch sa musí dať zasunúť do držiaka silou 50 N, pôsobiacou v mieste najväčšieho vyčnievania z držiaka horizontálnym smerom, približne rovnobežne s pozdĺžnou strednou rovinou vozidla.

2.1.3. Keď je spätné zrkadlo namontované na rovinnom povrchu, musia mať všetky jeho časti, bez ohľadu na polohu nastavenia zrkadla, vrátane častí, ktoré zostanú spojené s podperou zrkadla po teste vykonanom podľa bodu 2.4.2 a ktorých sa môže pri statickom stave dotknúť guľa s priemerom 165 mm v prípade vnútorných spätných zrkadiel alebo s priemerom 100 mm v prípade vonkajších spätných zrkadiel, polomer zakrivenia „c“ minimálne 2,5 mm.

2.1.3.1. Okraje upevňovacích dier alebo vybrania, ktorých priemer alebo najdlhšia uhlopriečka je menšia než 12 mm, sú vyňaté z požiadaviek na polomer zakrivenia podľa bodu 2.1.3 za predpokladu, že sú ich hrany otupené.

2.1.4. Zariadenie na pripevnenie spätného zrkadla k vozidlu musí byť konštruované tak, aby valec s polomerom 50 mm, ktorého os tvorí os alebo niektorá z osí otáčania, zabezpečujúca vychýlenie spätného zrkadla v smere príslušného nárazu, pretínal aspoň časť povrchu, ku ktorému je zariadenie pripevnené.

2.1.5. Časti vonkajších spätných zrkadiel uvedené v bodoch 2.1.2 a 2.1.3 vyrobené z materiálu, ktorého tvrdosť podľa Shore A nepresahuje 60, sú vyňaté z príslušných ustanovení.

2.1.6. V prípade tých častí vnútorných spätných zrkadiel, ktoré sú vyrobené z materiálu s tvrdosťou menšou než 50 Shore A a ktoré sú namontované na tuhej podpere, sa požiadavky bodov 2.1.2 a 2.1.3 vzťahujú len na podperu.

2.2. **Rozmery**

2.2.1. *Vnútorné spätné zrkadlá* (trieda I)

Rozmery odrazného povrchu musia byť také, aby bolo možné do neho vpísať obdĺžnik s dĺžkou jednej strany 4 cm a s dĺžkou druhej strany „a“ cm, kde

$$a = 15 \text{ cm} \times \frac{1}{1 + \frac{1\,000}{r}}$$

2.2.2. *Vonkajšie spätné zrkadlá* (triedy II a III)

2.2.2.1. Rozmery odrazného povrchu musia byť také, aby bolo možné do neho vpísať:

— obdĺžnik s výškou 4 cm a s dĺžkou základne, ktorá, meraná v centimetroch, má hodnotu „a“,

— úsečku, ktorá je rovnobežná s výškou obdĺžnika a ktorej dĺžka, vyjadrená v centimetroch, má hodnotu „b“.

2.2.2.2. Minimálne hodnoty „a“ a „b“ sú uvedené v nasledovnej tabuľke:

Trieda spätného zrkadla	Kategórie vozidiel, pre ktoré sú spätné zrkadlá určené	a	b
II	M_2, M_3, N_2 a N_3	$\frac{17}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	20
III	M_1 a N_1	$\frac{13}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	7

2.3. **Odrazný povrch a koeficient odrážavosti**

2.3.1. Odrazný povrch spätného zrkadla musí byť buď plochý alebo sféricky vypuklý.

2.3.2. *Rozdiely medzi polomermi zakrivenia*

2.3.2.1. Rozdiel medzi polomermi r_i alebo r'_i a r_p v ktoromkoľvek referenčnom bode nesmie presiahnuť 0,15 r.

2.3.2.2. Rozdiel medzi ktorýmkoľvek z polomerov zakrivenia (r_{p1}, r_{p2} a r_{p3}) a r nesmie presiahnuť 0,15 r.

2.3.2.3. Keď nie je r menšie než 3 000 mm, nahradí sa hodnota 0,15 r uvedená v bodoch 2.3.2.1 a 2.3.2.2 hodnotou 0,25 r.

2.3.3. Hodnota r nesmie byť menšia než:

— 1 800 mm v prípade spätných zrkadiel triedy II,

— 1 200 mm v prípade spätných zrkadiel triedy I a III.

2.3.4. Hodnota normálového koeficientu odrážavosti, stanoveného metódou, ktorá je popísaná v doplnku 2 tejto prílohy, nesmie byť menšia než 40 %.

Ak má odrazný povrch dve polohy („denná“ a „nočná“), musí „denná“ poloha dovoľovať rozoznávanie farieb signálov, ktoré sa používajú v cestnej premávke. Hodnota normálového činiteľa odrážavosti pri „nočnej“ polohe nesmie byť menšia než 4 %.

2.3.5. Pri normálnom používaní zrkadla si musí odrazný povrch zachovať charakteristiky uvedené v bode 2.3.4 i po dlhšom vystavení nepriaznivým poveternostným podmienkam.

2.4. **Testy**

2.4.1. Reakcia spätných zrkadiel na náraz a ohnutie držiaka, upevneného ku konzole alebo k stojanu, sa testuje spôsobom popísaným v bodoch 2.4.2 a 2.4.3.

2.4.1.1. Test uvedený v bode 2.4.2 sa nevyžaduje pri vonkajších spätných zrkadlách triedy II a IIs, ktorých žiadna časť nie je menej než 2 m nad zemou nezávisle na polohe nastavenia, ak zaťaženie vozidla zodpovedá maximálne technicky prípustnej hmotnosti.

V takých prípadoch výrobca zabezpečí popis, ktorý stanovuje, že spätné zrkadlo musí byť montované tak, aby žiadna jeho časť nebola menej než 2 m nad zemou nezávisle na polohe nastavenia, ak zaťaženie vozidla zodpovedá maximálne technicky prípustnej hmotnosti.

Keď táto výhoda zmiernenia využíva, musí byť držadlo nezmazateľne označené symbolom $\underline{\overset{\frown}{2m}}$ a v schvaľovacom osvedčení musí byť táto skutočnosť potvrdená.

2.4.2. *Test nárazom*

2.4.2.1. Popis testovacieho zariadenia

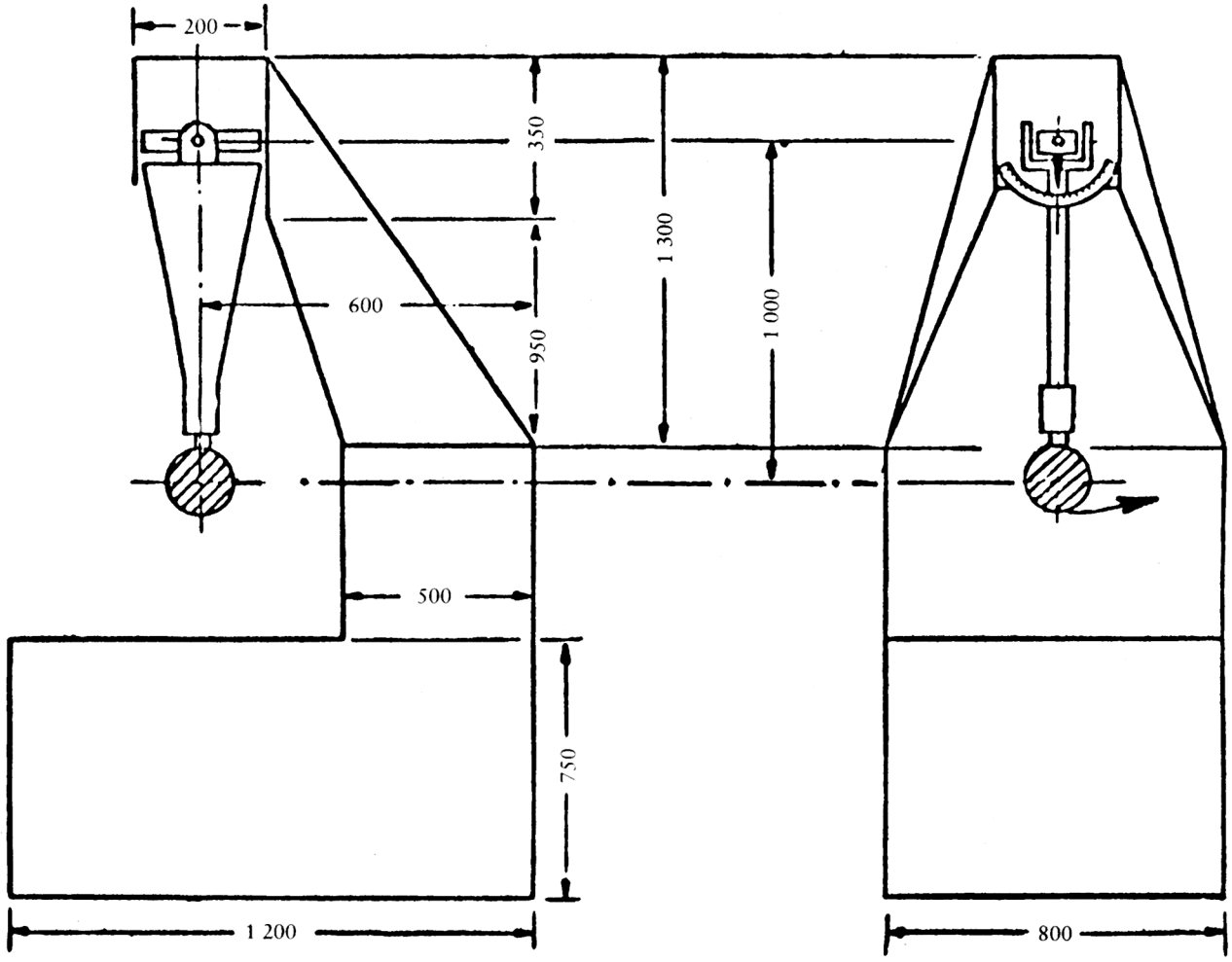
2.4.2.1.1. Testovacie zariadenie sa skladá z kyvadla, ktoré sa môže kývať okolo dvoch horizontálnych vzájomne kolmých osí, z ktorých jedna je kolmá na rovinu zahŕňajúcu dráhu „spúšťania“ kyvadla.

Na konci kyvadla je kladivo, tvorené tuhou guľou s priemerom 165 ± 1 mm potiahnutou gumou s hrúbkou 5 mm s tvrdosťou 50 Shore A.

Je vybavené zariadením, ktoré dovoľuje stanoviť maximálny uhol, ktorý zaujíma rameno v rovine spúšťania.

Na pridržiavanie vzoriek, v súlade s požiadavkami na test nárazom stanovenými v bode 2.4.2.2.6, slúži podpera pevne spojená s podstavcom kyvadla.

Na obrázku 1 sú uvedené rozmery testovacieho zariadenia a špecifické konštrukčné údaje.

Obrázok 1

2.4.2.1.2. Stred úderu kyvadla sa zhoduje so stredom gule, ktorá tvorí kladivo. Je vo vzdialenosti „l“ od osi kyvu v rovine spúšťania, ktorá sa rovná 1 ± 5 mm. Redukovaná hmotnosť kyvadla vztiahnutá na stred jeho úderu, je m_o = 6,8 ± 0,05 kg (vzťah „m_o“ k celkovej hmotnosti „m“ a k vzdialenosti „d“ medzi ťažiskom kyvadla a jeho osou otáčania je vyjadrený rovnicou: $m_o = m \frac{d}{l}$).

2.4.2.2. Popis testu.

2.4.2.2.1. Pripevnenie spätného zrkadla k nosnej konštrukcii sa vykoná podľa postupu, ktorý je doporučeným výrobcom zrkadla, prípadne výrobcom vozidla.

2.4.2.2.2. Umiestnenie spätného zrkadla pri teste.

2.4.2.2.2.1. Spätné zrkadlá sa umiestnia na kyvadlovom zariadení pri teste nárazom tak, aby ich osi, ktoré sú po namontovaní na vozidlo podľa montážneho návodu žiadateľa horizontálne a vertikálne, boli v podobnej polohe.

2.4.2.2.2.2. Ak je niektoré spätné zrkadlo vzhľadom na svoju základňu nastaviteľné, má byť testovacia poloha taká, aby natáčacie zariadenie bolo v najnepriaznivejšej polohe v limitoch stanovených žiadateľom.

2.4.2.2.2.3. Ak má spätné zrkadlo zariadenie pre nastavenie vzdialenosti od základne, nastaví sa toto zariadenie do polohy, pri ktorej je vzdialenosť medzi držiakom a základňou najkratšia.

2.4.2.2.2.4. Ak je odrazný povrch v držiaku pohyblivý, nastaví sa tak, aby jeho horný vrchol, ktorý je najďalej od vozidla, bol v polohe najväčšieho vyčnievania vzhľadom k držiaku.

2.4.2.2.3. S výnimkou testu 2, týkajúceho sa vnútorných spätných zrkadiel (pozri bod 2.4.2.2.6.1), keď je kyvadlo vo vertikálnej polohe, má horizontálna rovina a pozdĺžna vertikálna rovina prechádzajúca stredom kladiva prechádzať stredom zrkadla, ako je definované v bode 1.10. Pozdĺžny smer kyvu kyvadla má byť rovnobežný s pozdĺžnou strednou rovinou vozidla.

2.4.2.2.4. Keď za podmienok nastavenia, stanovených v bodoch 2.4.2.2.1 a 2.4.2.2.2, obmedzujú časti spätného zrkadla návrat kladiva, musí byť bod nárazu posunutý v smere kolmom na príslušnú os otáčania alebo kyvu.

Toto posunutie nesmie byť väčšie než je to bezpodmienečne nutné na vykonanie testu; musí sa obmedziť tak, aby:

— buď guľa ohraničujúca kladivo bola aspoň dotyčnicou k valcu, ktorý je definovaný v bode 2.1.4,

— alebo, aby bod dotyku kladiva bol vo vzdialenosti aspoň 10 mm od obvodu odrazného povrchu.

2.4.2.2.5. Test sa vykoná tak, že kladivo padá z výšky, ktorá zodpovedá vychýleniu kyvadla 60° od vertikály, a narazí na spätné zrkadlo v okamihu, keď kyvadlo dosiahlo vertikálnu polohu.

2.4.2.2.6. Spätné zrkadlá sa podrobia nárazu pri týchto rozdielnych podmienkach:

2.4.2.2.6.1. Vnútorné spätné zrkadlá:

— Test 1 – Bod nárazu je definovaný v bode 2.4.2.2.3. Pri náraze musí kladivo zasiahnuť spätné zrkadlo na strane s odrazným povrchom.

— Test 2 – Bod nárazu na okraj držiaka tak, aby náraz bol vedený v uhle 45° k rovine odrazného povrchu zrkadla a bol umiestnený v horizontálnej rovine prechádzajúcej stredom zrkadla. Náraz musí smerovať na stranu s odrazným povrchom.

2.4.2.2.6.2. Vonkajšie spätné zrkadlá:

— Test 1 – Bod nárazu je definovaný v bode 2.4.2.2.3 alebo 2.4.2.2.4. Pri náraze musí kladivo zasiahnuť spätné zrkadlo na strane s odrazným povrchom.

— Test 2 – Bod nárazu je definovaný v bode 2.4.2.2.3 alebo 2.4.2.2.4. Pri náraze musí kladivo zasiahnuť spätné zrkadlo na protiľahlej strane k odraznému povrchu.

2.4.3. *Ohybový test držiaka pripevneného ku konzole*

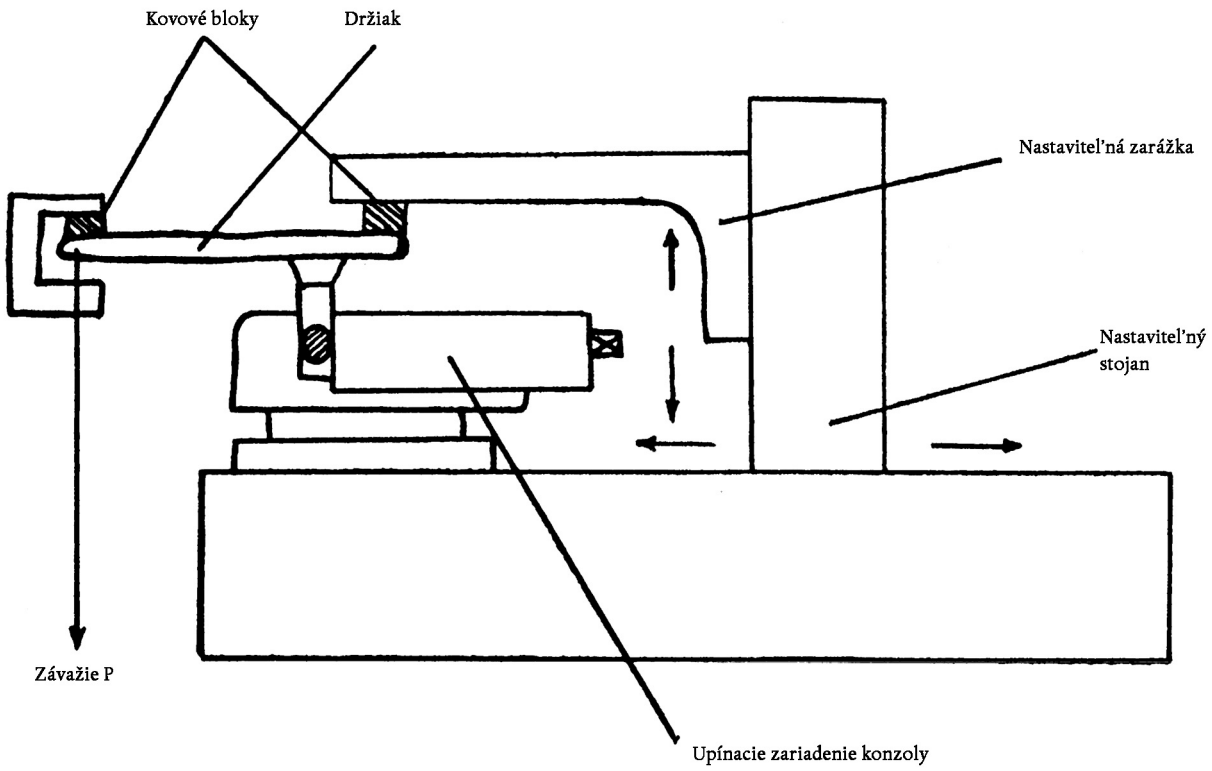
2.4.3.1. Popis testu

Držiak sa horizontálne umiestni do zariadenia tak, aby nastavovacie časti súpravy mohli byť spoľahlivo pripnuté. V smere najväčšieho rozmeru držiaka sa znehybní okraj držiaka, najbližší k bodu pripevnenia na nastavovacej časti, pevnou zarážkou šírky 15 mm prekrývajúcou celú šírku držiaka.

Na druhý koniec držiaka sa umiestni rovnaká zarážka, tak, aby naň mohlo pôsobiť testovacie zaťaženie (obrázok 2).

Okraj držiaka protiľahlý okraju, na ktorý sa pôsobí silou, sa môže upnúť namiesto jednoduchého znehybnenia, ako to ukazuje obrázok 2.

Príklad zariadenia na ohybový test držiakov spätných zrkadiel

Obrázok 2

2.4.3.2. Testovacie zaťaženie je 25 kg a udržiava sa počas jednej minúty.

2.5. **Výsledky testov**

2.5.1. Pri testoch, popísaných v bode 2.4.2, musí kyvadlo po náraze pokračovať v kyve tak, aby priemet polohy ramena kyvadla na rovinu spúšťania tvoril s vertikálou uhol aspoň 20°.

Presnosť merania uhlu musí byť v rozmedzí ± 1°.

Táto požiadavka neplatí pre spätné zrkadlá prilepené na predné okno, pre ktoré po teste platí požiadavka stanovená v bode 2.5.2.

2.5.2. Ak sa pri testoch spätných zrkadiel prilepených na čelné sklo, popisovaných v bode 2.4.2, ulomí upevňovacia časť spätného zrkadla, zostávajúca časť nesmie prečnievať zo spodnej časti o viac než 1 cm, pričom časť, ktorá zostane po teste musí vyhovovať podmienkam stanoveným v bode 2.1.3.

2.5.3. Pri testoch popisovaných v bodoch 2.4.2 a 2.4.3 sa zrkadlo nesmie rozbiť. Rozbitie zrkadla je však prípustné, ak je splnená niektorá z nasledovných podmienok:

2.5.3.1. Úlomky skla naďalej priliehajú k zadnej časti držiaka alebo k povrchu pevne spojenému s držiakom; je prípustné čiastočné oddelenie skla, ak jeho rozmer na oboch stranách praskliny nie je väčší než 2,5 mm. Je prípustné, aby sa v mieste nárazu od povrchu skla oddelili drobné črepiny;

2.5.3.2. Zrkadlo je vyrobené z bezpečnostného skla.

2.6. **Podmienky typového schválenia EHS komponentu a označovanie**

2.6.1. *Žiadosť o typové schválenie EHS komponentu*

2.6.1.1. Žiadosť o typové schválenie EHS komponentu pre typ spätného zrkadla podáva držiteľ obchodnej značky alebo názvu, alebo ním riadne poverený zástupca.

2.6.1.2. Pre každý typ spätného zrkadla má byť k žiadosti pripojené:

2.6.1.2.1. technický popis, ktorý určuje najmä typ(-y) vozidla, pre ktoré je spätné zrkadlo určené;

2.6.1.2.2. dostatočne podrobné výkresy na identifikáciu spätného zrkadla spolu s návodom na montáž; výkresy musia znázorňovať navrhované umiestnenie čísla EHS typového schválenia komponentu;

2.6.1.2.3. štyri vzorky spätného zrkadla: tri pre testy a jedna zostáva v laboratóriu pre akúkoľvek ďalšiu skúšku, ktorá môže byť potrebná pre neskoršie overenie. Testovacie laboratórium môže požadovať ďalšie vzorky.

2.6.2. *Značka typového schválenia EHS komponentu*

2.6.2.1. Značku typového schválenia EHS komponentu tvorí obdĺžnik obklopujúci malé písmeno „e“ nasledované rozlišovacím písmenom(-ami) alebo číslom členského štátu, ktorý udelil typové schválenie komponentu:

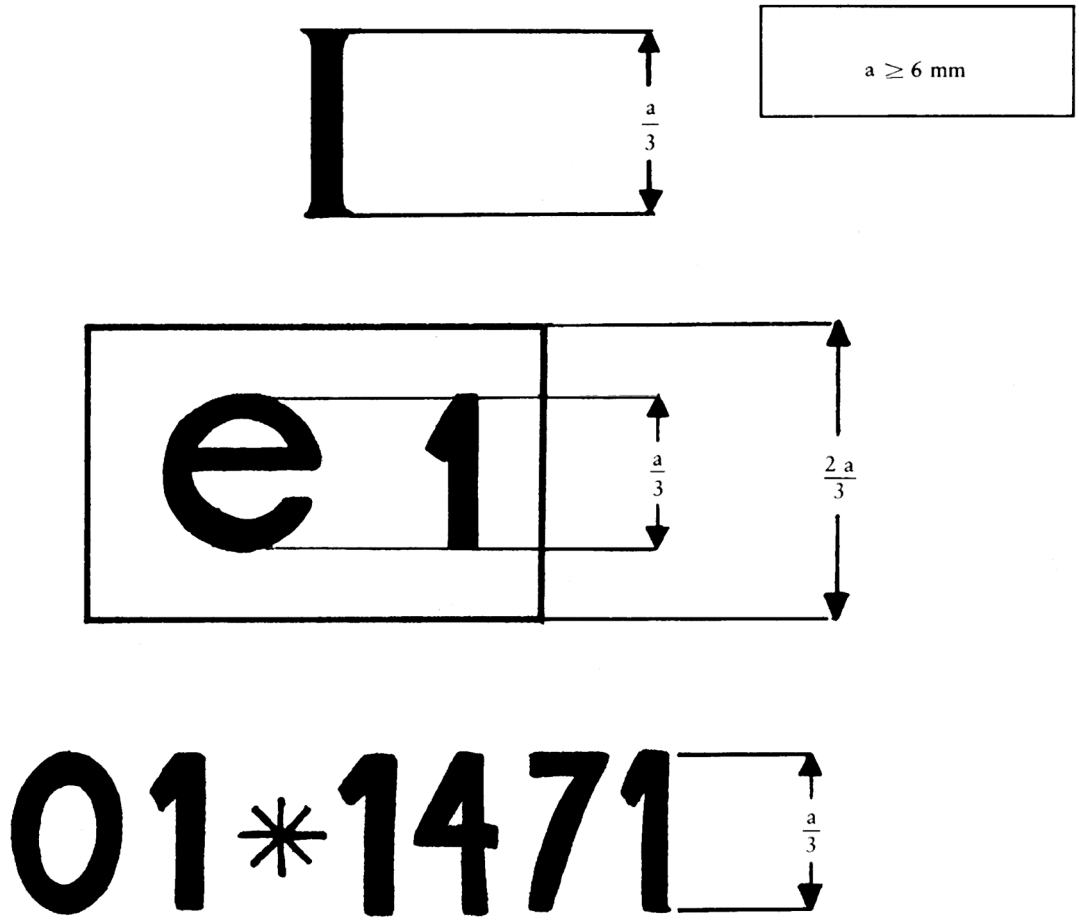
1 pre Nemecko,
2 pre Francúzsko,
3 pre Taliansko,
4 pre Holandsko,
6 pre Belgicko,
11 pre Spojené kráľovstvo,
13 pre Luxembursko,
18 pre Dánsko,
IRL pre Írsko.

V blízkosti obdĺžnika musí mať tiež číslo typového schválenia EHS komponentu.

Toto číslo sa skladá z čísla typového schválenia komponentu uvedeného na osvedčení vyhotovenom pre typ (pozri príloha II), pred ktorým sú uvedené dve čísla, ktoré ukazujú poradové číslo poslednej úpravy smernice Rady 71/127/EHS, podľa ktorej bolo typové schválenie komponentu udelené. Poradové číslo úpravy a číslo typového schválenia komponentu uvedené na osvedčení má byť oddelené hviezdičkou. V tejto smernici je poradové číslo 01.

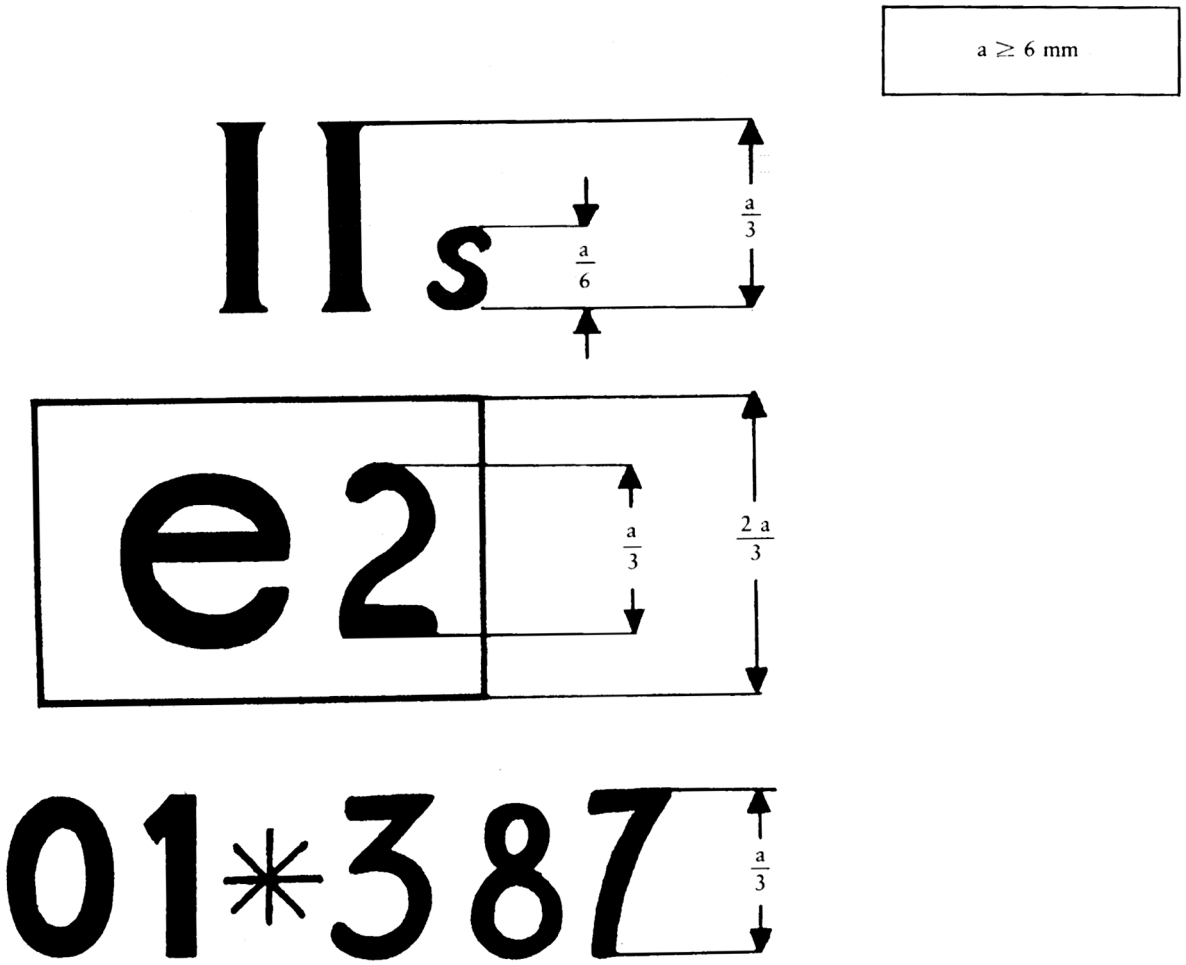
2.6.2.2. Uvedená značka typového schválenia (symbol a číslo) má byť nezmazateľne vyznačená na základnej časti spätného zrkadla tak, aby bola zreteľne viditeľná i po namontovaní spätného zrkadla na vozidlo.

Príklady značky EHS typového schválenia komponentu [1]

Výrobok vybavený vyššie uvedenou značkou typového schválenia EHS komponentu je zrkadlo triedy I (vnútorné spätné zrkadlo), ktoré bolo typovo schválené v Nemecku (e1) pod číslom 01*1471.

[1] Čísla na obrázku sú len orientačné.

Výrobok vybavený vyššie uvedenou značkou EHS typového schválenia komponentu je zrkadlo triedy IIs (doplnkové vonkajšie spätné zrkadlo), ktoré bolo typovo schválené vo Francúzsku (e2) pod číslom 01*387.

3. POŽIADAVKY TÝKAJÚCE SA MONTÁŽE NA VOZIDLO

3.1. **Všeobecne**

3.1.1. Spätné zrkadlá musia byť montované tak, aby zrkadlo podstatne nemenilo meranú plochu výhľadu, alebo aby sa netriaslo tak, že by mohlo skresľovať vodičovi povahu prijímaného obrazu.

3.1.1.1. Podmienky stanovené v bode 3.1.1 musia byť zachované pri pohybe vozidla rýchlosťou do 80 % jeho maximálnej konštrukčnej rýchlosti, nepresahujúcej však 150 km/h.

3.1.2. Na vozidlá kategórií M_2, M_3, N_2 a N_3 musia byť montované vonkajšie spätné zrkadlá triedy II a na vozidlá kategórií M_1 a N_1 musia byť montované zrkadlá triedy II alebo triedy III.

3.2. **Počet a umiestnenie**

3.2.1. Spätné zrkadlá musia byť umiestnené tak, aby vodič, ktorý sedí na sedadle v normálnej jazdnej polohe, mal jasný výhľad na cestu za vozidlom.

3.2.2. Všetky vozidlá kategórií M_1 a N_1 musia mať namontované vnútorné ako aj vonkajšie spätné zrkadlo. Vonkajšie spätné zrkadlo musí byť montované na ľavú stranu vozidla v členských štátoch s pravostrannou premávkou a na pravú stranu v členských štátoch s ľavostrannou premávkou.

3.2.2.1. Ak vnútorné spätné zrkadlo nespĺňa požiadavky predpísané v bode 3.4.2, musí byť na vozidle namontované doplnkové spätné zrkadlo. Toto zrkadlo musí byť montované na pravú stranu vozidla v členských štátoch s pravostrannou premávkou a na ľavú stranu v členských štátoch s ľavostrannou premávkou.

3.2.2.2. Ak vnútorné spätné zrkadlo neumožňuje výhľad dozadu, nepožaduje sa.

3.2.3. Všetky vozidlá kategórií M_2, M_3, N_2 a N_3 musia mať namontované dve vonkajšie spätné zrkadlá, na každej strane vozidla jedno.

3.2.4. Vonkajšie spätné zrkadlá musia byť viditeľné bočnými oknami alebo časťou predného okna, ktorá je stieraná stieračom. Toto ustanovenie neplatí pre vonkajšie spätné zrkadlá namontované na pravej strane vozidiel kategórií M_2 a M_3 v členských štátoch s pravostrannou premávkou a na ľavej strane vozidiel rovnakých kategórií v členských štátoch s ľavostrannou premávkou.

3.2.5. V prípade akéhokoľvek vozidla v prevedení podvozok/kabína, u ktorého sa meria plocha výhľadu, majú byť výrobcom uvedené najväčšie a najmenšie šírky karosérie a v prípade potreby simulované maketou čelného panelu. Všetky konfigurácie vozidla a spätných zrkadiel prichádzajúce pri testoch do úvahy, majú byť uvedené v osvedčení o typovom schválení vozidla.

3.2.6. Zrkadlá, ktoré sa skladajú z dvoch zrkadlových plôch alebo „dvojité“ zrkadlá nie sú prípustné, ak s cieľom splnenia požiadavky na plochu výhľadu sú nevyhnutné obe zrkadlové plochy zrkadla. Akceptovateľné sú však vtedy, ak hlavná zrkadlová plocha spĺňa všetky požiadavky pre výhľad zrkadlami triedy II alebo III. Pomocná zrkadlová plocha sa uvažuje pri stanovení výšky zrkadla nad vozovkou a pri posudzovaní vonkajších výčnelkov podľa bodu 3.2.10. Puzdro pomocnej zrkadlovej plochy musí tiež vyhovovať požiadavkám podľa bodu 2.1.2.

3.2.7. Predpísané vonkajšie spätné zrkadlo na strane vodiča musí byť umiestnené tak, aby uhol medzi vertikálnou pozdĺžnou strednou rovinou vozidla a vertikálnou rovinou prechádzajúcou stredom spätného zrkadla a stredom priamky dlhej 65 mm, spájajúcej oba zorné body vodiča, nebol väčší než 55°.

3.2.8. Spätné zrkadlá nesmú prečnievať cez vonkajší obrys karosérie vozidla podstatne viac, než je nevyhnutné na splnenie požiadaviek týkajúcich sa plochy výhľadu, stanovených v bode 3.4.

3.2.9. Ak spodný okraj vonkajšieho spätného zrkadla je vzdialený menej než 2 m od zeme pri zaťažení vozidla, nesmie toto spätné zrkadlo vyčnievať viac než 0,2 m cez celkovú šírku vozidla, meranú bez vonkajších zrkadiel.

3.2.10. Za podmienok stanovených v bodoch 3.2.8 a 3.2.9 môžu spätné zrkadlá presahovať cez maximálne prípustnú šírku vozidla.

3.3. **Nastavenie**

3.3.1. Vnútorné spätné zrkadlo si musí vedieť vodič nastaviť zo svojej jazdnej polohy.

3.3.2. Vonkajšie spätné zrkadlo umiestnené na strane vodiča musí byť nastaviteľné zvnútra vozidla pri zavretých dverách, hoci okno môže byť otvorené. Poloha zrkadla sa však môže zablokovať zvonku.

3.3.3. Požiadavky bodu 3.3.2 neplatia pre vonkajšie spätné zrkadlá, ktoré po vysunutí zo sklopenej polohy môžu byť bez nastavenia vrátené do pôvodnej polohy.

3.4. **Plocha výhľadu**

3.4.1. *Všeobecne*

Nižšie definovaná plocha výhľadu sa musí stanoviť použitím ambinokulárneho videnia, pričom sú oči v „zorných bodoch vodiča“, ktoré sú definované v bode 1.12 vyššie. Plocha výhľadu sa stanoví na vozidle v pohotovostnom stave, ako to definuje bod 2.6 prílohy I k smernici 70/156/EHS a ktoré prepravuje navyše jedného cestujúceho na prednom sedadle, pričom je jeho hmotnosť 75 kg ± 1 %. Plocha výhľadu sa stanoví cez okná, ktorých súčiniteľ prechodu svetla, meraný kolmo na povrch je najmenej 70 %.

3.4.2. *Vnútorné spätné zrkadlo*

Plocha výhľadu musí byť taká, aby vodič videl aspoň 20 m širokú horizontálnu časť vozovky so stredom na vertikálnej pozdĺžnej strednej rovine vozidla a siahajúcu od 60 m za zornými bodmi vodiča (obrázok 3) k obzoru.

3.4.2.1. Zmenšenie plochy výhľadu, spôsobené hlavovými opierkami a takými zariadeniami, ako sú slnečné clony, stierač zadného okna a prvky vyhrievania zadného okna je prípustné za predpokladu, že zmenšenie predpísanej plochy výhľadu, v priemete do vertikálnej roviny kolmej k pozdĺžnej strednej rovine vozidla, nie je väčšie než 15 %.

3.4.3. *Ľavé vonkajšie spätné zrkadlá na vozidlách, ktoré jazdia po pravej strane vozovky a pravé vonkajšie zrkadlá na vozidlách, ktoré jazdia po ľavej strane vozovky*

3.4.3.1. Plocha výhľadu musí byť taká, aby vodič videl aspoň 2,5 m širokú rovnú horizontálnu časť vozovky, ohraničenú vpravo (ak ide o vozidlá jazdiace vpravo) alebo vľavo (ak ide o vozidlá jazdiace vľavo) rovinou rovnobežnou so strednou pozdĺžnou vertikálnou rovinou vozidla prechádzajúcou navzdialenejším ľavým (ak ide o vozidlá jazdiace vpravo) alebo pravým bodom vozidla (ak ide o vozidlá jazdiace vľavo) a siahajúcu od 10 m za zornými bodmi vodiča až k obzoru (obrázok 4).

3.4.4. *Pravé vonkajšie spätné zrkadlá na vozidlách, ktoré jazdia vpravo a ľavé vonkajšie spätné zrkadlá na vozidlách, ktoré jazdia vľavo.*

3.4.4.1. Plocha výhľadu musí byť taká, aby vodič videl aspoň 3,5 m širokú rovnú horizontálnu časť vozovky, ohraničenú na ľavej strane (ak ide o vozidlá jazdiace vpravo) alebo na pravej strane (ak ide o vozidlá jazdiace vľavo) rovinou rovnobežnou so strednou pozdĺžnou vertikálnou rovinou vozidla a prechádzajúcou najvzdialenejším pravým (ak ide o vozidlá jazdiace vpravo) alebo ľavým bodom vozidla (ak ide o vozidlá jazdiace vľavo) a siahajúcu od 30 m za zornými bodmi vodiča až k obzoru.

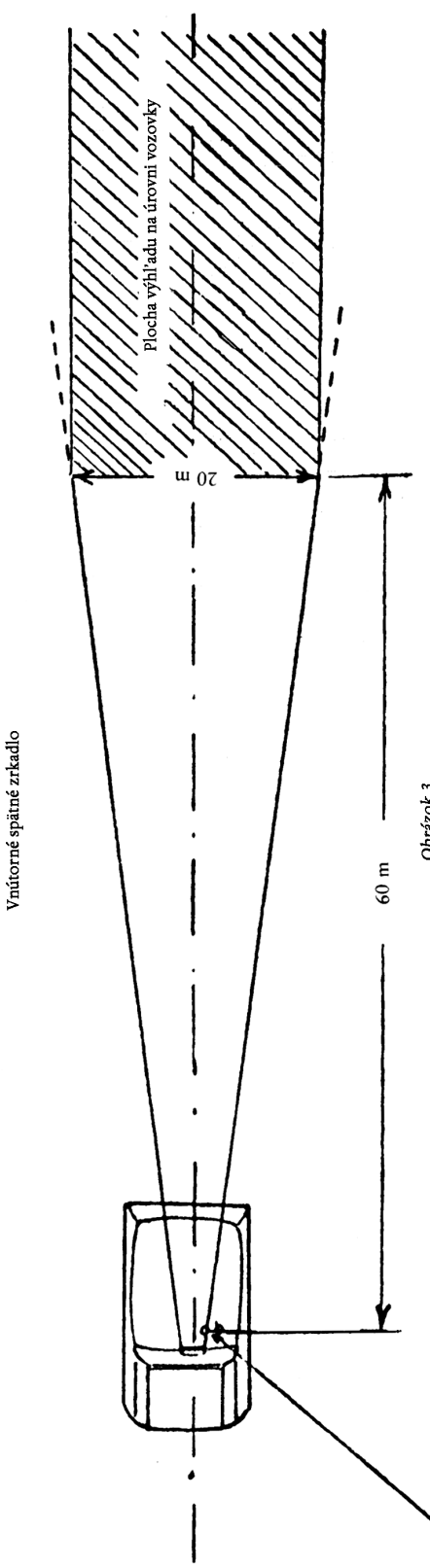
3.4.4.2. Navyše vozovka musí byť viditeľná vodičom v šírke 0,75 m od bodu vzdialeného 4 m smerom dozadu od vertikálnej roviny, ktorá prechádza zornými bodmi vodiča (pozri obrázok 4).

3.4.5. *Prekážky*

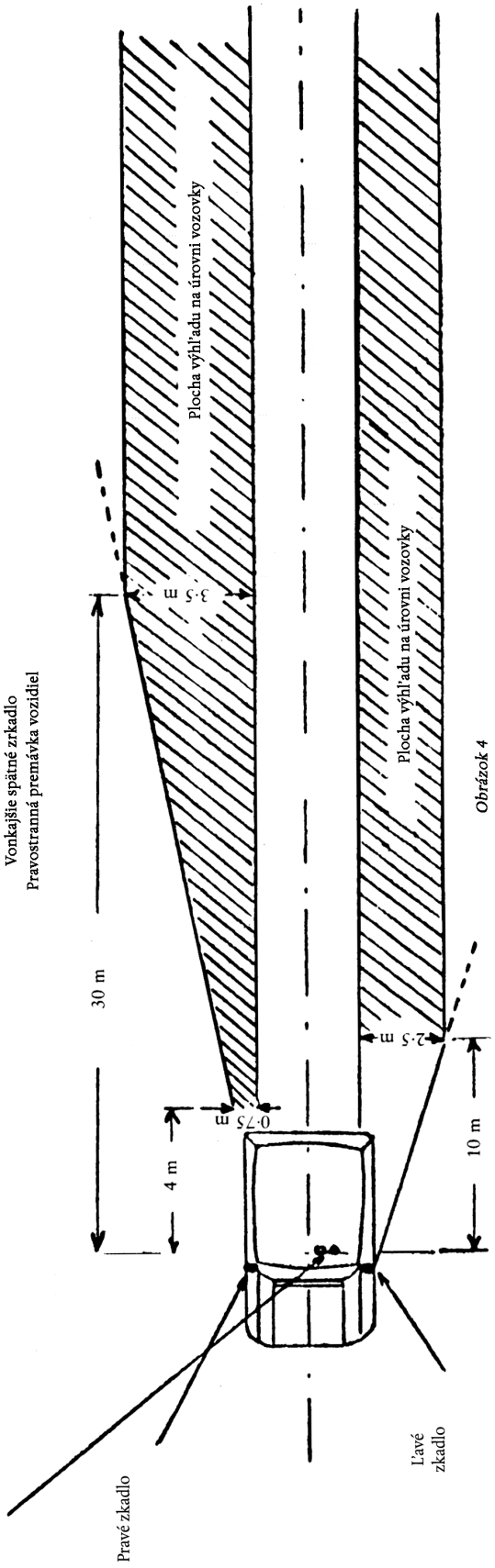
Pri stanovení plochy výhľadu, špecifikovanej vyššie, sa neuvažuje s prekážkami spôsobenými dvernými kľučkami, obrysovými svetlami, smerovými svetlami, zakončením zadných nárazníkov a ďalšími podobnými prekážkami karosérie.

3.4.6. *Postup testu*

Plocha výhľadu sa stanoví tak, že sa v zorných bodoch umiestnia výkonné svetelné zdroje a skúša sa svetlo odrážané na kontrolnú vertikálnu premietaciu plochu. Môžu sa použiť aj iné rovnocenné metódy.

Obrázok 3

Obrázok 4

Doplnok 1

POSTUP URČENIA POLOMERU ZAKRIVENIA „r“ ODRAZNÉHO POVRCHU SPÄTNÉHO ZRKADLA

1. MERANIE

1.1. **Zariadenie**

Používa sa „sférometer“ popísaný na obrázku 1.

1.2. **Meracie body**

1.2.1. Hlavné polomery zakrivenia sa merajú v 3 bodoch ležiacich čo možno najbližšie polohám v jednej tretine, polovici a dvom tretinám vzdialenosti na oblúku odrazného povrchu, prechádzajúcom stredom zrkadla a rovnobežnom s úsečkou b, alebo na oblúku prechádzajúcom stredom zrkadla, ktorý je k nej kolmý, ak je tento oblúk dlhší.

1.2.2. Keď nie je, so zreteľom na rozmery zrkadla, možné dosiahnuť meranie v smeroch definovaných v bode 1.8 prílohy I, môžu technické služby zodpovedné za testy vykonať meranie v tomto bode v dvoch kolmých smeroch, ktoré sú čo najbližšie k predpísaným vyššie.

2. VÝPOČET POLOMERU ZAKRIVENIA „r“

„r“ vyjadrený v mm sa vypočíta podľa vzorca:

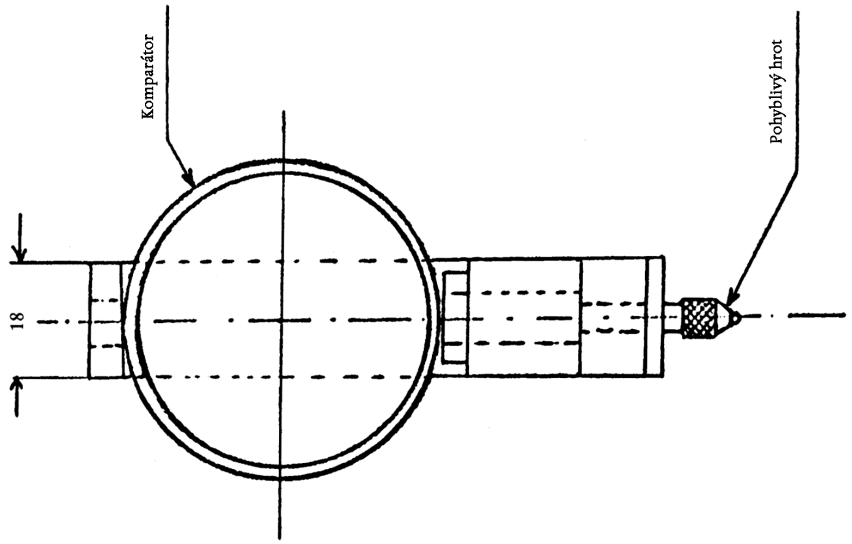
$$r = \frac{r_{p1} + r_{p2} + r_{p3}}{3}$$

kde:

r_{p1} = polomer zakrivenia pri prvom meracom bode,

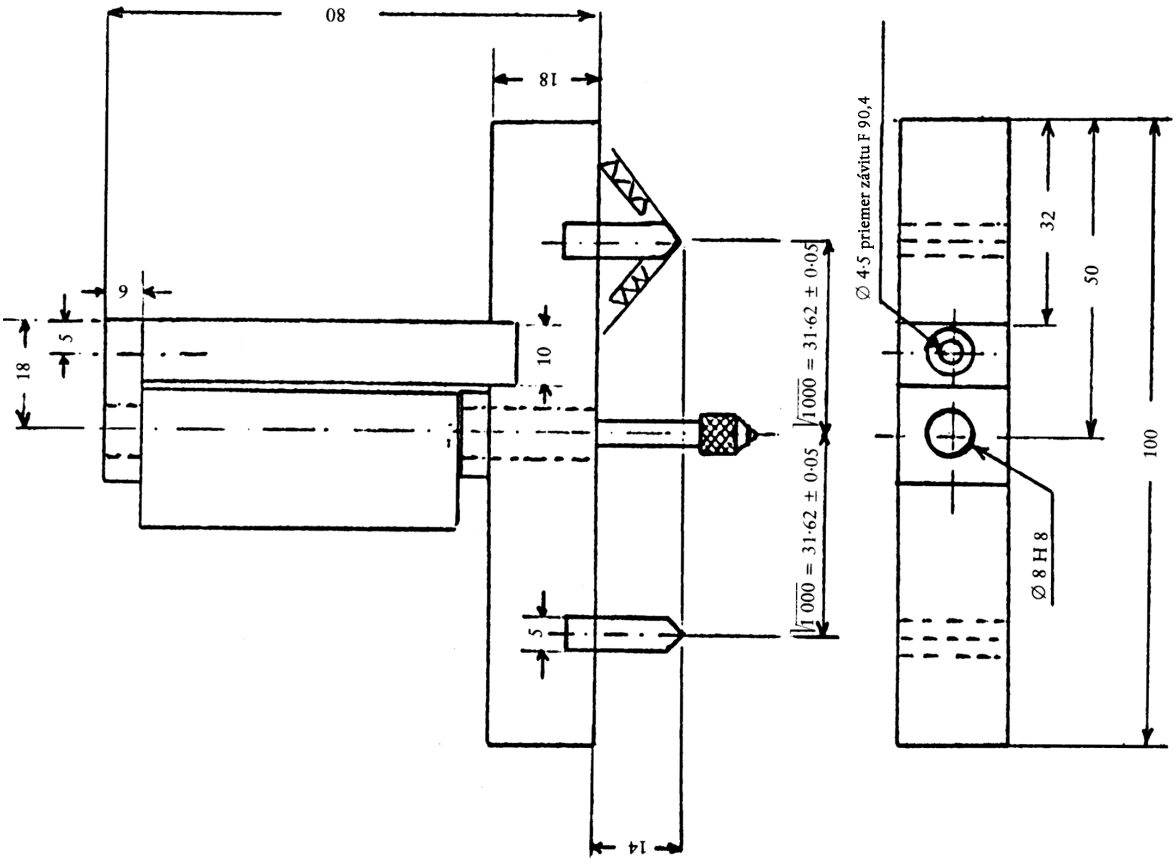
r_{p2} = polomer zakrivenia pri druhom meracom bode,

r_{p3} = polomer zakrivenia pri tretom meracom bode.

Komparátor
Pohyblivý hrot
18

[A]

Obrázok 1

80
18
9
5
18
10
5
14
$\overline{1\,000}$ = 31·62 ± 0·05
$\overline{1\,000}$ = 31·62 ± 0·05
Ø 4·5 priemer závitu F 90,4
32
50
100
Ø 8 H 8

Doplnok 2

TESTOVACIA METÓDA NA URČENIE ODRÁŽAVOSTI

1. DEFINÍCIE

1.1. „Štandardný osvetľovací zdroj CIE A[1]“: Kolorimetrický osvetľovací zdroj uvažujúci úplnú radiáciu pri T_{68} = 2 855,6 K.

1.2. „Štandardný zdroj CIE A[1]“: Plynom plnená žiarovka s wolframovým vláknom s prevádzkovou teplotou farby T_{68} = 2 855,6 K.

1.3. „Štandardný kolorimetrický pozorovací prístroj CIE 1931“ ([1]): prijímač žiarenia, ktorého kolorimetrické charakteristiky zodpovedajú spektrálnym trichromatickým zložkám $\bar{x}$ (λ), $\bar{y}$ (λ), $\bar{z}$ (λ) (pozri tabuľku).

1.4. „Spektrálne trichromatické zložky CIE“ ([1]): Trichromatické hodnoty spektrálnych zložiek isoenergetického spektra v systéme CIE (XYZ).

1.5. „Fotopické videnie“ ([1]): videnie normálnym okom, ak je prispôsobené hladinám jasu najmenej niekoľko kandel na štvorcový meter.

2. PRÍSTROJ

2.1. **Všeobecné informácie**

Prístroj sa skladá zo zdroja svetla, držadla testovanej vzorky, prijímača s fotoelektrickou bunkou a indikátorom (pozri obrázok 1) a zo zariadenia eliminujúceho účinky vonkajšieho svetla.

Prijímač môže obsahovať svetelno-integračnú guľu, ktorá uľahčuje meranie odrážavosti iných než plochých (vypuklých) zrkadiel (pozri obrázok 2).

2.2. **Spektrálne charakteristiky svetelného zdroja a prijímača.**

Svetelný zdroj sa skladá zo štandardného zdroja CIE A a z pridruženej optiky, ktorá zabezpečuje skoro rovnobežný zväzok svetelných lúčov. Na udržiavanie stáleho napätia na žiarovke pri prevádzke prístroja sa odporúča použiť stabilizátor napätia.

Prijímač musí obsahovať fotónku so spektrálnou odozvou úmernou fotopickej svetelnej účinnosti štandardného kolorimetrického pozorovacieho prístroja CIE (1931) – pozri tabuľku. Môže sa použiť i iná kombinácia osvetľovacieho zdroja s filtrom a prijímača, ktorá zabezpečuje celkové rovnocenné výsledky ako štandardný osvetľovací zdroj CIE A a fotopické videnie. Keď sa v prijímači použije integračná guľa, vnútorný povrch gule má byť pokrytý povlakom matnej (difúznej), spektrálne neselektívnej bielej farby.

2.3. **Geometrické podmienky**

Zväzok dopadajúcich svetelných lúčov by mal s kolmicou na testovaný povrch tvoriť pokiaľ možno uhol (théta) 0,44 ± 0,09 rad (25 ± 5°) a nemal by presiahnuť horný limit tolerancie (t. j. 0,53 rad alebo 30°). Os prijímača má s touto kolmicou tvoriť uhol (théta) rovnajúci sa uhlu dopadajúceho zväzku svetelných lúčov (pozri obrázok 1). Zväzok dopadajúcich svetelných lúčov má mať pri dopade na testovaný povrch priemer minimálne 19 mm (0,75 in). Odrážaný zväzok lúčov nemá byť širší než citlivá plocha fotónky, nemá pokrývať menej než 50 % tejto plochy a má, pokiaľ možno, prekrývať rovnakú časť plochy, ktorá sa použila pri kalibrácii prístroja.

Ak sa používa v prijímači integračná guľa, jej priemer má byť najmenej 127 mm (5 in). Otvory v stene gule pre vzorku a dopadajúci zväzok lúčov majú mať taký rozmer, aby dovoľovali úplne prechod dopadajúceho i odrážaného zväzku lúčov. Fotobunka musí byť umiestnená tak, aby nezachytávala priamo svetlo dopadajúceho ani odrážaného zväzku lúčov.

([1]) Definície prevzaté z publikácie CIE 50(45), Medzinárodný elektronický slovník, skupina 45: Osvetľovanie.

2.4. **Elektrické charakteristiky súpravy fotónka-indikátor**

Výkon fotónky udaný indikátorom má byť lineárnou funkciou svietivosti na fotosenzitívnej ploche. Majú byť zabezpečené prostriedky (elektrické a/alebo optické) pre uľahčenie nulovacieho a kalibračného nastavovania. Také prostriedky nemajú ovplyvniť lineárnosť alebo spektrálne charakteristiky prístroja. Presnosť súpravy prijímač-indikátor má byť v rozmedzí ± 2 % plnej stupnice alebo ± 10 % odčítanej hodnoty podľa toho, ktorá hodnota je menšia.

2.5. **Držadlo vzoriek**

V tomto mechanizme sa má dať umiestniť testovaná vzorka tak, aby sa osi ramena zdroja a prijímača pretínali na odraznom povrchu. Tento odrazný povrch môže byť vo vnútri vzorky zrkadla alebo na niektorej z jeho strán, podľa toho, či ide o typ spätného zrkadla s prvým povrchom, druhým povrchom alebo hranolové zrkadlo sklopného typu „flip“.

3. POSTUP

3.1. **Metóda priamej kalibrácie**

Pri priamej kalibračnej metóde sa ako referenčný etalón používa vzduch. Táto metóda je použiteľná pri prístrojoch konštruovaných tak, že dovoľujú kalibráciu v rozsahu 100 % stupnice tým, že sa prijímač umiestni priamo na osi svetelného zdroja (pozri obrázok 1).

Táto metóda dovoľuje v určitých prípadoch (napr. pri meraní povrchov s malou odrážavosťou) použiť medziľahlý kalibračný bod (medzi 0 a 100 % rozsahu stupnice). V týchto prípadoch je potrebné do optickej dráhy zaradiť neutrálny filter so známym činiteľom prestupu, a potom nastavovať kalibračný systém, až kým merač ukazuje percento prestupu neutrálneho filtra. Pred začiatkom merania odrážavosti sa tento filter vyberie.

3.2. **Metóda nepriamej kalibrácie**

Metóda nepriamej kalibrácie je použiteľná pre prístroje so stálym zdrojom a stálou geometriou prijímača. Je potrebný vhodne kalibrovaný a udržiavaný etalón odrážavosti. Týmto referenčným etalónom má byť pokiaľ možno rovinné zrkadlo s hodnotou odrážavosti čo najbližšou testovaným vzorkám.

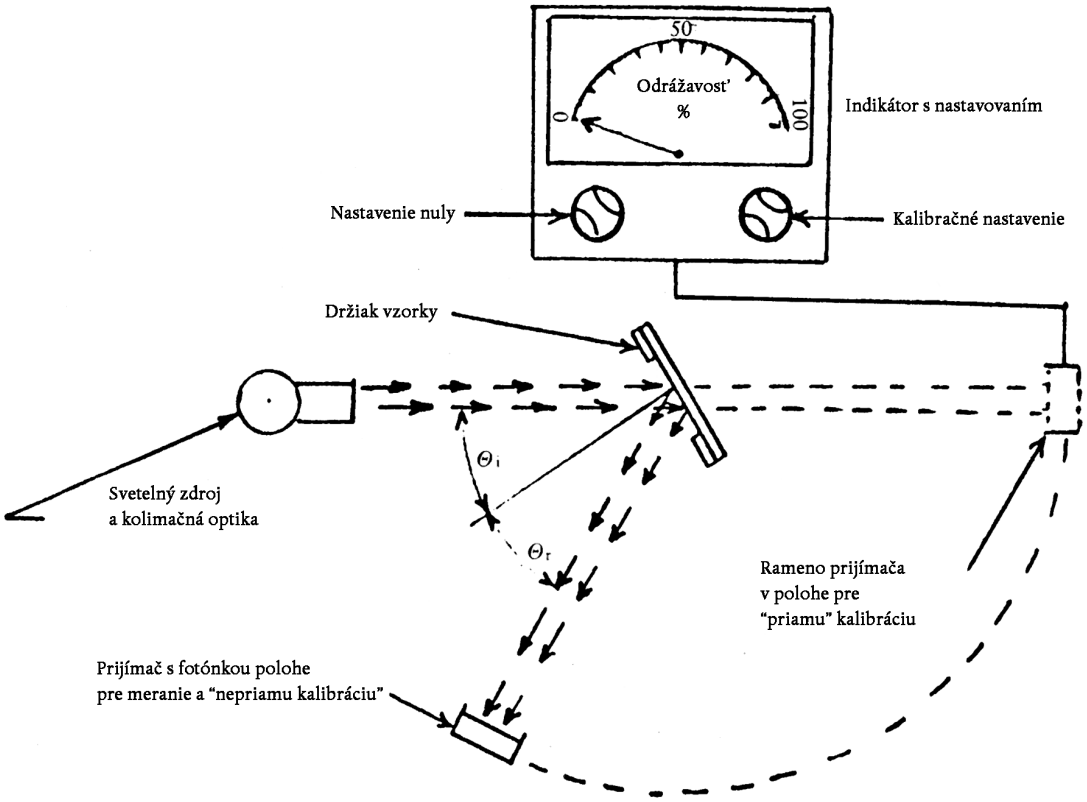
3.3. **Meranie rovinného zrkadla**

Odrážavosť vzoriek rovinných zrkadiel je možné merať na prístrojoch, pri ktorých sa používa priama alebo nepriama metóda kalibrácie. Hodnota odrážavosti sa odčíta priamo na stupnici indikátora.

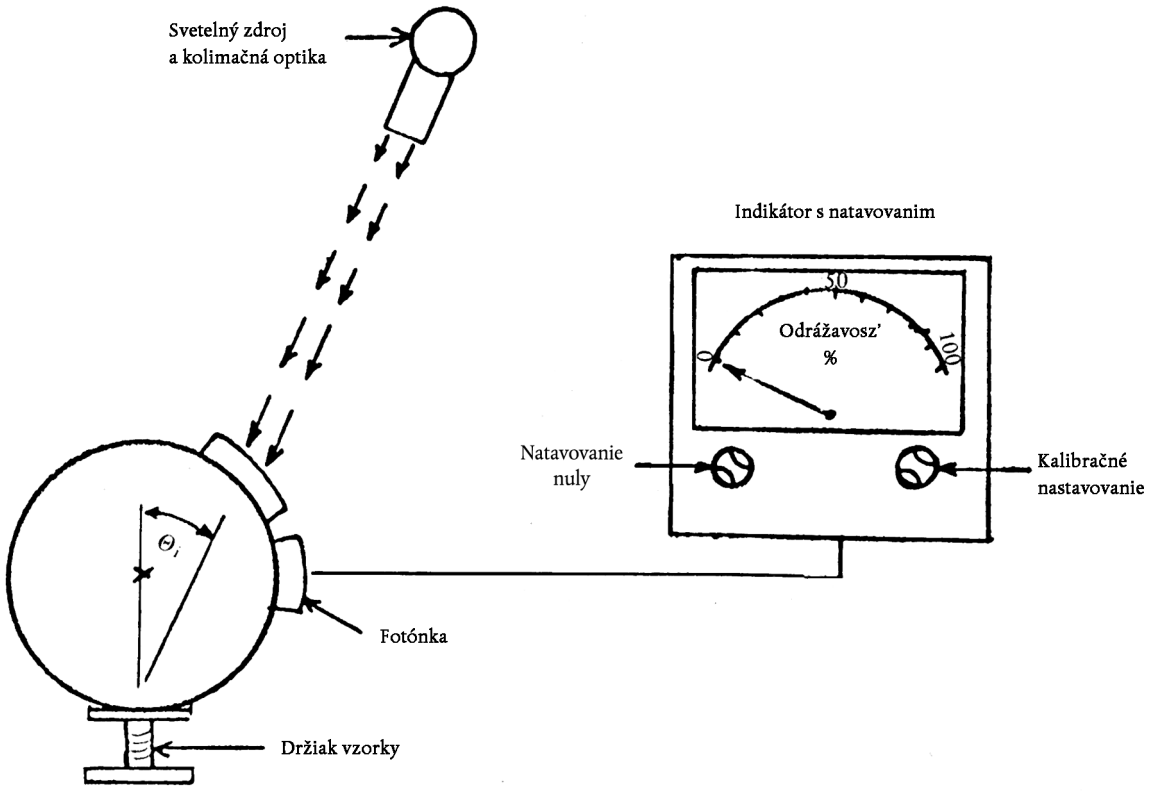
3.4. **Meranie iných než rovinných (vypuklých) zrkadiel**

Meranie odrážavosti iných než rovinných (vypuklých) zrkadiel si vyžaduje použitie prístrojov, ktoré zahŕňajú integračnú guľu v prijímači (pozri obrázok 2). Ak ukazuje indikátor prístroja pri etalónovom zrkadle s odrážavosťou E % počet n_e dielkov, potom pri zrkadle s neznámou odrážavosťou počet n_x dielkov bude zodpovedať odrážavosti X % podľa vzorca:

$$X = E \frac{n_x}{n_e}$$

Obrázok 1. Všeobecná schéma reflektometra s vyznačením geometrie pre obe kalibračné metódy

Obrázok 2. Všeobecná schéma reflektometra s integračnou guľou v prijímači

Trichromatické hodnoty spektrálnych zložiek pre štandardného kolorimetrického pozorovateľa podľa CIE 1931 [1]

(Táto tabuľka je prevzatá z publikácie CIE 50 (45) (1970))

Λ nm	$\bar{x}$ (λ)	$\bar{y}$ (λ)	$\bar{z}$ (λ)
380	0,001 4	0,000 0	0,006 5
390	0,004 2	0,000 1	0,020 1
400	0,014 3	0,000 4	0,067 9
410	0,043 5	0,001 2	0,207 4
420	0,134 4	0,004 0	0,645 6
430	0,283 9	0,011 6	1,385 6
440	0,348 3	0,023 0	1,747 1
450	0,336 2	0,038 0	1,772 1
460	0,290 8	0,060 0	1,669 2
470	0,195 4	0,091 0	1,287 6
480	0,095 6	0,139 0	0,813 0
490	0,032 0	0,208 0	0,465 2
500	0,004 9	0,323 0	0,272 0
510	0,009 3	0,503 0	0,158 2
520	0,063 3	0,710 0	0,078 2
530	0,165 5	0,862 0	0,042 2
540	0,290 4	0,954 0	0,020 3
550	0,433 4	0,995 0	0,008 7
560	0,594 5	0,995 0	0,003 9
570	0,762 1	0,952 0	0,002 1
580	0,916 3	0,870 0	0,001 7
590	1,026 3	0,757 0	0,001 1
600	1,062 2	0,631 0	0,000 8
610	1,002 6	0,503 0	0,000 3
620	0,354 4	0,381 0	0,000 2
630	0,642 4	0,265 0	0,000 0
640	0,447 9	0,175 0	0,000 0
650	0,283 5	0,107 0	0,000 0
660	0,164 9	0,061 0	0,000 0
670	0,087 4	0,032 0	0,000 0
680	0,046 8	0,017 0	0,000 0
690	0,022 7	0,008 2	0,000 0
700	0,011 4	0,004 1	0,000 0
710	0,005 8	0,002 1	0,000 0
720	0,002 9	0,001 0	0,000 0
730	0,001 4	0,000 5	0,000 0
740	0,000 7	0,000 2 [1]	0,000 0
750	0,000 3	0,000 1	0,000 0
760	0,000 2	0,000 1	0,000 0
770	0,000 1	0,000 0	0,000 0
780	0,000 0	0,000 0	0,000 0

[1] Zmenené v roku 1966 (z 3 na 2).

[1] Skrátená tabuľka. Hodnoty $\bar{y}$ (λ) = V (λ) sú zaokrúhlené na štyri desatinné miesta.

PRÍLOHA II

VZOR OSVEDČENIA O TYPOVOM SCHVÁLENÍ EHS KOMPONENTU

Názov orgánu

Oznámenie týkajúce sa udelenie, zamietnutia alebo odobrania typového schválenia EHS komponentu pre spätné zrkadlo

Číslo EHS typového schválenia komponentu .....

1. Obchodný názov alebo značka .....

.....

2. Trieda (I, II, III, Is, IIs, IIIs) ([1]).....

3. Názov a adresa výrobcu .....

.....

4. Názov prípadného oprávneného zástupcu výrobcu .....

.....

5. Symbol , definovaný v bode 2.4.1.1 prílohy I: áno/nie ([1])

6. Predložené k typovému schváleniu .....

7. Testovacie laboratórium .....

.....

8. Dátum a číslo protokolu laboratória .....

9. Dátum udelenia/zamietnutia/odobrania EHS typového schválenia komponentu ([1]).....

.....

10. Miesto .....

11. Dátum .....

12. Nasledovné dokumenty vybavené vyššie uvedeným číslom typového schválenia komponentu, sú priložené k tomuto osvedčeniu .....

.....

(popisné poznámky, výkresy, diagramy a schémy spätného zrkadla)

Tieto dokumenty musia byť dodané príslušným orgánom ostatných členských štátov na ich výslovnú žiadosť.

13. Prípadné poznámky, najmä so zreteľom na obmedzenie použitia a/alebo na podmienky montáže .....

.....

.....

(Podpis)

([1]) Nehodiace sa prečiarknuť.

PRÍLOHA III

PRÍLOHA K OSVEDČENIU O TYPOVOM SCHVÁLENÍ EHS PRE VOZIDLO SO ZRETEĽOM NA MONTÁŽ SPÄTNÝCH ZRKADIEL

(Články 4 ods. 2 a 10 smernice Rady 70/156/EHS zo 6. februára 1970 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel)

Názov orgánu

lo EHS typového schválenia .....

..... rozšírenie ([1])

1. Obchodný názov alebo značka vozidla .....

.....

2. Typ vozidla .....

3. Názov a adresa výrobcu vozidla .....

.....

4. Prípadne názov oprávneného zástupcu výrobcu .....

.....

5. Obchodný názov alebo značka spätných zrkadiel a číslo typového schválenia komponentu .....

.....

6. Rozšírenie typového schválenia EHS vozidla pre ďalšie typy spätných zrkadiel .....

.....

7. Identifikačné údaje bodu R, určujúceho jazdnú polohu vodiča .....

.....

8. Maximálna a minimálna šírka karosérie, pre ktorú bolo udelené typové schválenie spätných zrkadiel (v prípade vozidiel v prevedení podvozok/kabína, ako je uvedené v bode 3.2.5 prílohy I) .....

9. Vozidlo odovzdané na typové schválenie EHS .....

10. Technická organizácia zodpovedná za kontrolu konformity na účely typového schválenia EHS .....

.....

11. Dátum protokolu vydaného touto organizáciou .....

12. Číslo protokolu vydaného touto organizáciou .....

13. EHS typové schválenie so zreteľom na montáž spätných zrkadiel bolo udelené/odmietnuté ([2]).....

.....

14. Rozšírenie EHS typového schválenia so zreteľom na montáž spätných zrkadiel bolo udelené/zamietnuté ([1])

15. Miesto .....

16. Dátum .....

17. Podpis .....

([1]) Kde je to vhodné. uviesť, či rozšírenie pôvodného EHS typového schválenia je prvé, druhé atď.
([2]) Nehodiace sa prečiarknuť.

18. K tomuto osvedčeniu sú priložené nasledovné dokumenty, vybavené vyššie uvedeným číslom typového schválenia:

— výkresy zostavy spätných zrkadiel,

— výkresy a plány znázorňujúce montážne polohy a charakteristiky častí konštrukcie, ku ktorým sú zrkadlá montované,

— celkový pohľad spredu, zozadu a pohľad na priestor pre cestujúcich, ktorý znázorňuje montáž vnútorných spätných zrkadiel.

Tieto dokumenty musia byť dodané príslušným orgánom ostatných členských štátov na ich výslovnú žiadosť.

PRÍLOHA IV

POSTUP URČENIA BODU H A OVERENIE VZÁJOMNEJ POLOHY BODOV R A H

Platia príslušné časti prílohy III k smernici 77/649/EHS.